

Endvidere kan ogsaa Skyldneren paaanke Skifterettens Beslutning, hvorved Affordens Stadfæstelse nægtes.

§ 138.

Den Beslutning af Skifteretten, hvorved Afforden er stadfæstet, kan ikke ved Paaanke omstøbes, undtagen forsaavidt Anken støttes paa, at § 116 ikke er tagtaget, eller at Stadfæstelsen burde have været negtet ifølge § 117 Nr. 1 og 2.

§ 139.

De i § 48 andet Stykke, § 137 og § 138 omhandlede Beslutninger indankes altid lige til Høiesteret.

§ 140.

I de i foregaaende Paragraf omhandlede Tilfælde er Paaankefristen 6 Uger. Forvrigt er Paaankefristen saavel for Skifterettens Kjendelser, Udlodninger og andre Beslutninger, som for de i Anledning af saadanne Retshandlingers Paaanke affagte Dverrettsdomme i Dverensstemmelse med den gjældende Ret 12 Uger. Dpreiisning kan kun bevilges under særegne Omstændigheder og aldrig, efterat der er hengaaet Aar og Dag efter Paaankefristens Udløb.

§ 141.

Ankestævningen forkyndes paa Voets Begne, for Kurator, eller hvis ingen saadan er beffikket, for Skifteretten.

Sagerne ere ligesom hidtil anticiperede til Foretagelse i Høiesteret.

§ 142.

Er den Beslutning, hvorved Afforden stadfæstes, paaanket, maa Voet ikke forinden Spørgsmaalets endelige Afgjørelse udleveres til Skyldneren, medmindre der drages Omsorg for at fikre den Paaankende. En Ankestævning, der ikke paaberaber sig nogen af de i § 138 omtalte Ankegrunde, hindrer ikke Voets Udlevering til Skyldneren.

Kapitel 16.

Forfjellige Bestemmelser.

§ 143.

Skyldnerens Død, medens hans Bo staar under Konkursbehandling, har ingen Indflydelse paa Voets Behandling og Dpgjørelse. Hans Arvinger kunne i hans Sted tilbyde og indgaa Afford med samme Retsvirkning, som om den var indgaaet af Skyldneren selv.

§ 144.

Den Ret, en Fordringshaver har til at fordrø Skyldnerens Bo behandlet overensstemmende med Bestemmelserne i dette Affnit, kan han ogsaa benytte mod et Bo, der af andre Grunde end de i §§ 40—44 anførte, staar under Skiftebehandling, saafremt Skyldneren eller Voet bestander sig i noget af de Tilfælde, som efter denne Lov giver Fordringshaverne Ret til at fordrø Konkursbehandling. De i §§ 20—22 og 26—27 ommeldte Frister beregnes da i Forhold til det Tidspunkt, da Voet blev taget under Skiftebehandling. Naar præklusivt Proklama paa den Tid, Voet overgaa til Behandling efter denne Lov, var beffjendtgjort men ikke udløbet, bliver det uden Virkning, og Fordringshaverne blive paany at indkalde i Dverensstemmelse med denne Lov; er til deir nævnte Tid Proklama udløbet, beholder det sin præklusive Virkning.